

Franzi

Franzi

Franzi

Franzi

Franzi

Franzi

Franzi

Franzi

Franzi

Franzi

Franzi

is a geometrically shaped sans serif typeface family. Its elegant and decent letters fit the needs of modern editorial design and typesetting.

Design: Ekke Wolf

brown foxy
(quickly)
jumps

---

and the dog
(lazily) sleeps
over

Latin

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
ÀÁÂÃÄÅÆÇÈÉÊËÌÍÎÏÐÑÒÓÔÕÖ×ØÙÚÛÜÝÞ
ABCDEF GHIJK LMNOPQRS TUVWXYZ
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
ÀÁÂÃÄÅÆÇÈÉÊËÌÍÎÏÐÑÒÓÔÕÖ×ØÙÚÛÜÝÞ
ABCDEF GHIJK LMNOPQRS TUVWXYZ

Greek

ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨΩ
αβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψω
ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨΩ
αβγδεζηθικλμνξοπρστυφχψω

Cyrillic

АБВГГДЕЖЗИКЛМНОПРСТУФХЧЦШЩЦЬЪЫЛЪНЬСЕЭЮТЮЯЪ
абвггдежзиклмнопрстуфхчцшщцъьылъньсеэютюяъ
АБВГГДЕЖЗИКЛМНОПРСТУФХЧЦШЩЦЬЪЫЛЪНЬСЕЭЮТЮЯЪ
абвггдежзиклмнопрстуфхчцшщцъьылъньсеэютюяъ

Figures

0123456879
0123456879 0123456879 0123456879
0123456879
0123456879
0123456879 0123456879 0123456879
0123456879
 $\frac{1}{4} + \frac{1}{32} + \frac{13}{256}$

Hairline *Italic*

ExtraLight *Italic*

UltraLight *Italic*

Light *Italic*

Regular *Italic*

Medium *Italic*

DemiBold *Italic*

Bold *Italic*

ExtraBold *Italic*

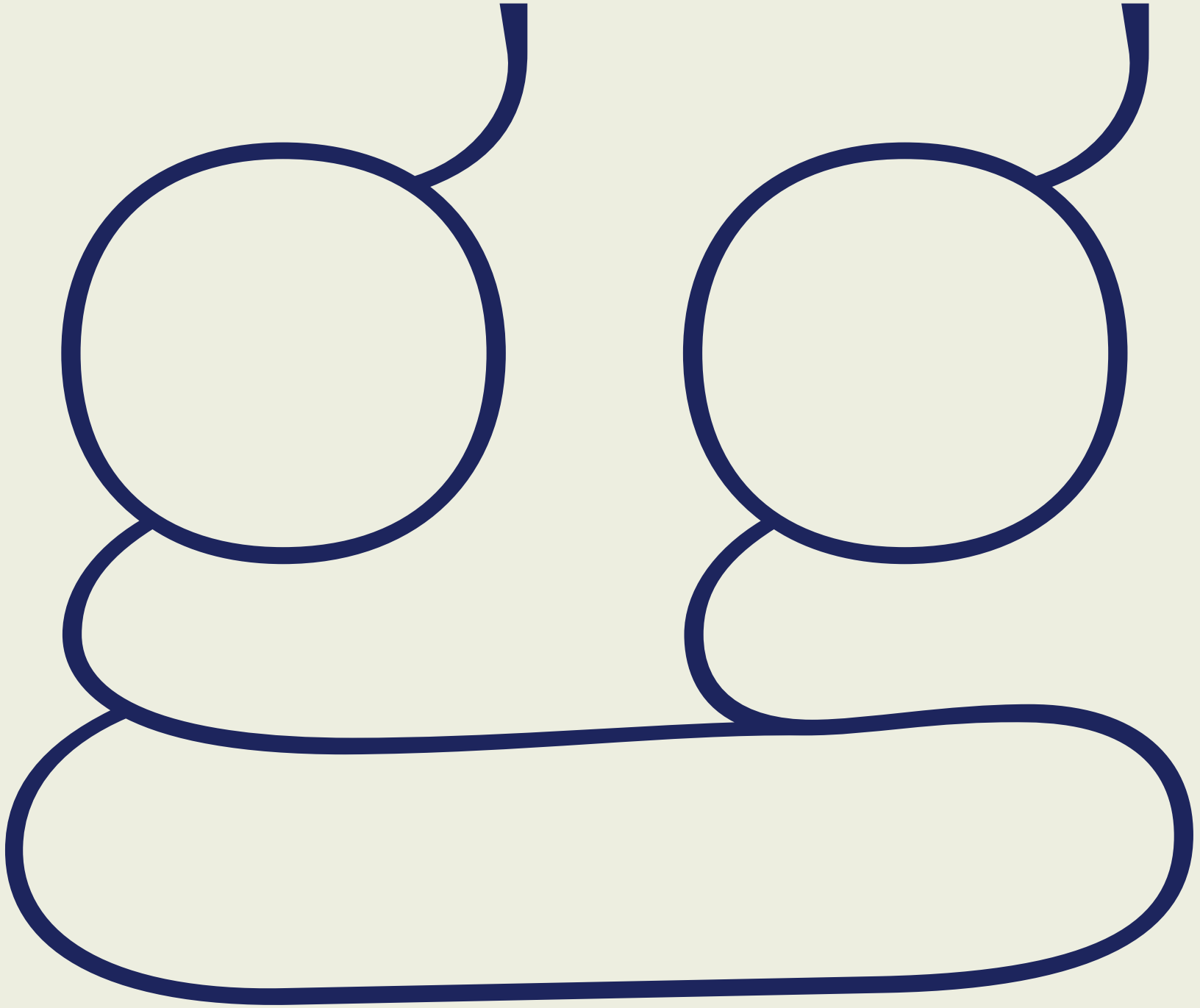
Black *Italic*

Alternates

a → α
g → ğ
ß → ß̃
s → ſ
z → ƶ
Q → Q̅

Symbols

Standard & Discretionary Ligatures

EB / EH / FR / LA / NZ / TH / TT / TTY
/ TX / TY / Th / ee / eer / eh / ei / em
/ en / er / ff / fi / ffi / ffj / ffl / ffr / fft
/ ffx / ffy / ffz / fj / fl / fr / ft / fx / fy
/ fz / gg / he / iff / me / ne / oo / tf /
ti / tj / tr / tt / ttr / tty / tu / tx / ty /
tz / www / ff3 / f3 / t3 / 33

NEBELMASCHINE

TAIPEH

THEOREM

peer

enzyme

ATTENZIONE

Semperoper

Dreharbeiten

LABOR

toggle

PRETTY

Peggy Guggenheim Foundation

Aggregatzustand

Mazzes

www.wannatype.com

RÄTIKON
Krušné hory
Aupōuri Peninsula
Χαλκιδική
Laßnitzhöhe
Sierra Nevada
ВОЈВОДИНУ
Fljótsdalshérað
Spreewald
SJAELLAND

Breezer
CANNONDALE
Diamant
Brompton
Bianchi
FAVORIT
PUCH
Bakfiets

Commodore
Granada
ALPINE
Interceptor
Silver Shadow
Carrera
IMP

Have they ever been innocent?

Suppen

Klare Rindsuppe € 5,00

Einlage: Leberknödel, Frittaten, Milzschnitten, Schöberln

Gemüsesuppe € 4,00

mit Gemüse der Saison & Roggencroutons

Alt Wiener Suppentopf € 12,00

mit Rindsschulter, Gemüse der Saison und hausgemachten Nudeln

Hauptgerichte

Wiener Schnitzel vom Kalb € 23,00

in Butterschmalz gebacken, mit Petersilerdäpfeln und Blattsalat

Mageres Meisel € 24,00

gesotten, mit Erdäpfelrösti, Blattspinat und Mayonnaise

Frische Wurzellaibchen (vegan) € 18,00

mit Erdäpfelwurst und Blattsalat

Letscho (vegan) € 17,00

mit Polentatalern

Kräuterrisotto (vegetarisch) € 18,00

mit Weizenbaguette und Blattsalat

Saibling € 34,00

mit Petersilerdäpfeln, gedämpften Zuckerkarotten und Blattsalat

Nachspeisen

Powidlbuchteln € 22,00

mit Vanillesauce

Kaiserschmarren € 24,00

mit Minzjus und Marillenröster

Käseteller € 21,00

mit Weizenbaguette und Chutneys

Copy Text

Regular

Call me Ishmael. Some years ago—never mind how long precisely—having little or no money in my purse, and nothing particular to interest me on shore, I thought I would sail about a little and see the watery part of the world. It is a way I have of driving off the spleen and regulating the circulation. Whenever I find myself growing grim about the mouth; whenever it is a damp, drizzly November in my soul; whenever I find myself involuntarily pausing before coffin warehouses, and bringing up the rear of every funeral I meet; and especially whenever my hypos get such an upper hand of me, that it requires a strong moral principle to prevent me from deliberately stepping into the street, and methodically knocking people's hats off—then, I account it high time to get to sea as soon as I can. This is my substitute for pistol and ball. With a philosophical flourish Cato throws himself upon his sword; I quietly take to the ship. There is nothing surprising in this. If they but knew it, almost all men in their degree, some time or other, cherish very nearly the same feelings towards the ocean with me.

There now is your insular city of the Manhattoes, belted round by wharves as Indian isles by coral reefs—commerce surrounds it with her surf. Right and left, the streets take you waterward. Its extreme downtown is the battery, where that noble mole is washed by waves, and cooled by breezes, which a few hours previous were out of sight of land. Look at the crowds of water-gazers there. Circumambulate the city of a dreamy Sabbath afternoon. Go from Corlears Hook to Coenties Slip, and from thence, by Whitehall, northward. What do you see?—Posted like silent sentinels all around the town, stand thousands upon thousands of mortal men fixed in ocean reveries. Some leaning against the spiles; some seated upon the pier-heads; some looking over the bulwarks of ships from China; some high aloft in the rigging, as if striving to get a still better seaward peep. But these are all landmen; of week days pent up in lath and plaster—tied to counters, nailed to benches, clinched to desks. How then is this? Are the green fields gone? What do they here?

But look! here come more crowds, pacing straight for the water, and seemingly bound for a dive. Strange! Nothing will content them but the extremest limit of the land; loitering under the shady lee of yonder warehouses will not suffice. No. They must get just as nigh the water as they possibly can without falling in. And there they stand—miles of them—leagues. Inlanders all, they come from lanes and alleys, streets and avenues—north, east, south, and west. Yet here

— Eh bien, mon prince. Gênes et Lucques ne sont plus que des apanages, des поместья, de la famille Buonaparte. Non, je vous prévien que si vous ne me dites pas que nous avons la guerre, si vous vous permettez encore de pallier toutes les infamies, toutes les atrocités de cet Antichrist (ma parole, j'y crois) — je ne vous connais plus, vous n'êtes plus mon ami, vous n'êtes plus мой верный раб, comme vous dites. Ну, здравствуйте, здравствуйте. Je vois que je vous fais peur, садитесь и рассказывайте.

Так говорила в июле 1805 года известная Анна Павловна Шерер, фрейлина и приближенная императрицы Марии Феодоровны, встречая важного и чиновного князя Василия, первого приехавшего на ее вечер. Анна Павловна кашляла несколько дней, у нее был грипп, как она говорила (грипп был тогда новое слово, употреблявшееся только редкими). В записочках, разосланных утром с красным лакеем, было написано без различия во всех:

«Si vous n'avez rien de mieux à faire, Monsieur le comte (или mon prince), et si la perspective de passer la soirée chez une pauvre malade ne vous effraye pas trop, je serai charmée de vous voir chez moi entre 7 et 10 heures. Annette Scherer».

— Dieu, quelle virulente sortie! — отвечал, нисколько не смутясь такую встречей, вошедший князь, в придворном, шитом мундире, в чулках, башмаках и звездах, с светлым выражением плоского лица.

Он говорил на том изысканном французском языке, на котором не только говорили, но и думали наши деды, и с теми, тихими, покровительственными интонациями, которые свойственны состаревшемуся в свете и при дворе значительному человеку. Он подошел к Анне Павловне, поцеловал ее руку, подставив ей свою надушенную и сияющую лысину, и покойно уселся на диване.

— Avant tout dites-moi, comment vous allez, chère amie? Успокойте меня, — сказал он, не изменяя голоса и тоном, в котором из-за приличия и участия просвечивало равнодушие и даже насмешка.

— Как можно быть здоровой... когда нравственно страдаешь? Разве можно, имея чувство, оставаться спокойною в наше время? — сказала Анна Павловна. — Вы весь вечер у меня, надеюсь?

— А праздник английского посланника? Нынче среда. Мне надо показаться там, — сказал князь. — Дочь заедет за мной и повезет меня.

— Я думала, что нынешний праздник отменен, Je vous avoue que toutes ces fêtes et tous ces feux d'artifice commencent à devenir insipides.

— Ежели бы знали, что вы этого хотите, праздник бы отменили, — сказал князь по привычке, как заведенные часы, говоря вещи, которым он и не хотел, чтобы верили.

— Ne me tourmentez pas. Eh bien, qu'a-t-on décidé par rapport à la dépêche de Novosilzoff? Vous savez tout.

— Как вам сказать? — сказал князь холодным, скучающим тоном. — Qu'a-t-

1252a[1] ἐπειδὴ πασαν πόλιν ὄρωμεν κοινωνίαν τινά οὐσαν καὶ πασαν κοινωνίαν ἀγαθου τινος ενεκεν συνεστηκυίαν (του γάρ εἶναι δοκουντος ἀγαθου χάριν πάντα πράττουσι πάντες), δηλον ὡς πασαι μὲν ἀγαθου τινος στοχάζονται, μάλιστα δὲ [5] καὶ του κυριωτάτου πάντων ἢ πασων κυριωτάτη καὶ πάσας περιέχουσα τὰς αλλας. αὐτὴ δ' ἐστὶν ἢ καλουμένη πόλις καὶ ἢ κοινωνία ἢ πολιτικὴ. ὅσοι μὲν οὖν οἰονται πολιτικόν καὶ βασιλικόν καὶ οἰκονομικόν καὶ δεσποτικόν εἶναι τὸν αἰτὸν οὐ καλῶς λέγουσιν (πλήθει γάρ καὶ ὀλιγότητι νομίζουσι [10] διαφέρειν ἀλλ' οὐκ εἶδει τούτων ἕκαστον, οἷον ἀν μὲν ὀλίγων, δεσπότην, ἀν δὲ πλειόνων, οἰκονόμον, ἀν δ' αὖτις πλειόνων, πολιτικόν ἢ βασιλικόν, ὡς οὐδὲν διαφέρουσιν μεγάλην οἰκίαν ἢ μικράν πόλιν· καὶ πολιτικόν δὲ καὶ βασιλικόν, ὅταν μὲν αὐτός ἐφεστήκη, βασιλικόν, ὅταν [15] δὲ κατὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστήμης τῆς τοιαύτης κατὰ μέρος ἀρχῶν καὶ ἀρχόμενος, πολιτικόν· ταυτὰ δ' οὐκ ἐστὶν ἀληθῆ)· δηλον δ' ἔσται τὸ λεγόμενον ἐπισκοποῦσι κατὰ τὴν ὑψηγμένην μέθοδον. ὡςπερ γάρ ἐν τοῖς ἀλλοῖς τὸ σύνθετον μέχρι τῶν ἀσυνθέτων ἀνάγκη διαίρειν (ταυτὰ γάρ ἐλάχιστα [20] μόρια του παντός), οὕτω καὶ πόλιν ἐξ ὧν σύγκειται σκοποῦντες ὁφόμεθα καὶ περὶ τούτων μαλλον, τί τε διαφέρουσιν ἀλλήλων καὶ εἰ τι τεχνικόν ἐνδέχεται λαβεῖν περὶ ἕκαστον τῶν ρηθέντων.

εἰ δὴ τις ἐξ ἀρχῆς τὰ πράγματα φυόμενα βλέψειεν, [25] ὡςπερ ἐν τοῖς ἀλλοῖς, καὶ ἐν τούτοις κάλλιστ' ἀν οὕτω θεωρήσειεν. ἀνάγκη δὴ πρῶτον συνδυάζεσθαι τοὺς ἀνευ ἀλλήλων μὴ δυναμένους εἶναι, οἷον θηλυ μὲν καὶ ἀρρεν τῆς γενέσεως ενεκεν (καὶ τουτο οὐκ ἐκ προαιρέσεως, ἀλλ' ὡςπερ καὶ ἐν τοῖς ἀλλοῖς ζώοις καὶ φυτοῖς φυσικόν τὸ ἐφίεσθαι, [30] οἷον αὐτό, τοιοῦτον καταλιπεῖν ἕτερον), ἀρχον δὲ καὶ ἀρχόμενον φύσει, διὰ τὴν σωτηρίαν. τὸ μὲν γάρ δυνάμενον τὴν διανοίαν προοραν ἀρχον φύσει καὶ δεσπότην φύσει, τὸ δὲ δυνάμενον τὴν σῶματι ταυτὰ πονεῖν ἀρχόμενον καὶ φύσει δούλον· διὸ δεσπότη καὶ δούλω ταυτό συμφέρει. 1252b[1] φύσει μὲν οὖν διώριστα τὸ θηλυ καὶ τὸ δούλον (οὐθέν γάρ ἢ φύσει ποιεῖ τοιοῦτον οἷον οἱ χαλκοτύποι τὴν Δελφικὴν μάχαιραν, πενιχρῶς, ἀλλ' ἐν πρὸς ἐν· οὕτω γάρ ἀν ἀποτελοῖτο κάλλιστα τῶν ὀργάνων ἕκαστον, μὴ πολλοῖς ἐργοῖς ἀλλ' ἐνὶ [5] δουλευον)· ἐν δὲ τοῖς βαρβάροις τὸ θηλυ καὶ τὸ δούλον τὴν αὐτὴν εἶχει τάξιν. αἰτιον δ' ὅτι τὸ φύσει ἀρχον οὐκ ἐχουσιν, ἀλλὰ γίνεται ἢ κοινωνία αὐτῶν δούλης καὶ δούλου. διὸ φασιν οἱ ποιηταί

βαρβάρων δ' Ἑλληνας ἀρχεῖν εἰκός, Εὐρ. ΙΑ 1400
ὡς ταυτό φύσει βάρβαρον καὶ δούλον ὄν. ἐκ μὲν οὖν τούτων [10] τῶν δύο κοινωνίων οἰκία πρώτη, καὶ ὀρθῶς Ἡσίοδος εἶπε ποιήσας

οἶκον μὲν πρῶτιστα γυναϊκά τε βουν τ' ἀροτῆρα· Ἡσίοδος ΕκΗ 405
ὁ γάρ βους ἀντ' οἰκέτου τοῖς πένησιν ἐστίν. ἢ μὲν οὖν εἰς πασαν ἡμέραν συνεστηκυία κοινωνία κατὰ φύσιν οἰκός ἐστίν, οὐς Χαρώνδας μὲν καλεῖ ὁμοσιπούς, Ἐπιμενίδης [15] δὲ ὁ Κρής ὁμοκάπους· ἢ δ' ἐκ πλειόνων οἰκίων κοινωνία πρώτη χρήσεως ενεκεν μὴ ἐφημέρου κώμη. μάλιστα δὲ κατὰ φύσιν εἰσικεν ἢ κώμη

Call me Ishmael. Some years ago—never mind how long precisely—having little or no money in my purse, and nothing particular to interest me on shore, I thought I would sail about a little and see the watery part of the world. It is a way I have of driving off the spleen and regulating the circulation. Whenever I find myself growing grim about the mouth; whenever it is a damp, drizzly November in my soul; whenever I find myself involuntarily pausing before coffin warehouses, and bringing up the rear of every funeral I meet; and especially whenever my

— Eh bien, mon prince.
Gênes et Lucques ne sont plus que des apanages, des поместья, de la famille Buonaparte. Non, je vous préviens que si vous ne me dites pas que nous avons la guerre, si vous vous permettez encore de pallier toutes les infamies, toutes les atrocités de cet Anti-christ (ma parole, j'y crois) — je ne vous connais plus, vous n'êtes plus mon ami, vous n'êtes plus мой верный раб, comme vous dites. Ну, здравствуйте, здравствуйте. Je vois que je vous fais peur, садитесь и рассказывайте.

Так говорила в июле 1805

ἐπειδὴ πασαν πόλιν ὀρω-
μεν κοινωνίαν τινά οὐσαν
καί πασαν κοινωνίαν ἀγαθοῦ
τινος ἐνεκεν συνεστηκυίαν
(τοῦ γὰρ εἶναι δοκουντος
ἀγαθοῦ χάριν πάντα πράτ-
τουσι πάντες), δηλον ὡς
πασαί μὲν ἀγαθοῦ τινος στο-
χάζονται, μάλιστα δὲ καί τοῦ
κυριωτάτου πάντων ἢ πασῶν
κυριωτάτη καὶ πάσας περι-
έχουσα τάς ἀλλας. αὐτὴ δ'
ἐστὶν ἡ καλουμένη πόλις καὶ
ἡ κοινωνία ἡ πολιτικὴ. ὅσοι
μὲν οὖν οἰοῦνται πολιτικόν
καὶ βασιλικόν καὶ οἰκονομι-
κόν καὶ δεσποτικόν εἶναι τὸν
αἰτὸν οὐ καλῶς λέγουσιν
(πλήθει γὰρ καὶ ὀλιγότητι νο-
μίζουσι διαφέρειν ἀλλ' οὐκ
εἶδει τούτων ἕκαστον, οἷον

Война и миръ
πολιτικόν
Moby Dick

Franzi Pro
© 2022 Ekke Wolf, Wien
www.wannatype.com

WANNATYPE